Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ενας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, καλή χρονιά.

Κυλάει ο χρόνος, άχρονος κι αδάμαστος και ακατάλυτος κι εμείς, στην ασήμαντη ζωούλα μας, τον γεμίζουμε με μετρημούς. Πάντα τον υποδεχόμαστε με ευχές κι ελπίδες κι όνειρα και προγράμματα...

Καλώς ναρθεί και τούτος. Δεν πρέπει να λείψει η αισιόδοξη ενατένιση, όμως επίτρεψέ μου κάποιους ενδιασμούς κι επιφυλάξεις για την αντιμετώπιση της προσδοκίας για το μέλλον.

Αλλαγές υπάρχουν πάντα. Καθώς περνούν τα χρόνια ο κόσμος αλλάζει, τις πιο πολλές φορές προς το καλύτερο. Όμως εκείνο που με ανησυχεί είναι οι αλλαγές του καιρού μας που είναι...κοσμογονικές!

Να σημειώσω κάτι που πρέπει να είναι κανείς αφελής για να μην δει ότι δεν είναι τυχαία. Πουλώντε δημόσιες υπηρεσίες - και δεν εννοώ μόνο στην Ελλάδα – πουλήθηκε το Medicare, το Homecare και άλλες υπηρεσίες, σε εταιρίες! Ποιες είναι αυτές οι εταιρίες; Ερχονται τεράστιες εταιρίες και στήνουν αλυσσίδες καταστήματα. Χάνονται οι μικροί. Μέχρι το άλλο γενικό φαινόμενο που βαφτίστηκε «προσφυγικό». Κύματα μουσουλμανικών πληθυσμών στην Ευρώπη. Πόσοι είναι πρόσφυγες; Και πώς αποφάσισαν όλοι αυτοί να μπούν σε άλλες χώρες χωρίς άδεια, και να ζητάνε και δικαιώματα; Και το αστείο είναι, αν ρωτήσεις γιατί; Είσαι ρασιστής, είσαι φασίστας, είσαι άκαρδος.

Και ξοδεύονται κεφάλαια για να εγκατασταθούν, κι έρχεται ο χαρακτηρισμός «το προσφυγικό» και πληρώνουν τα «θύματα» οι κάτοικοι των χωρών και διαδίδεται, διαφημίζεται η... ψυχοπόνεση και ο κάτοικος που είναι θύμα, προβάλλεται άσπλαχνος. Κι αν ρωτήσεις, γιατί δεν δίνονται τα χρήματα στις χώρες τους να καλυτερέψει η ζωή τους, δεν υπάρχει απάντηση, είσαι ρασιστής και άκαρδος.

Και η Ευρώπη αντιμετωπίζει πρόβλημα και αιματοχυσίες. Και να σκέφτεσαι ότι δεν πρόκειται για κυνηγημένους και ξεριζωμένους Πόντιους και Αρμένιους και Παλαιστήνιους ξεριζωμένους από τη γη τους.

Ποιος τραβάει τα σκοινιά, ποιος τα αποφασίζει και ποιος τα οργανώνει;

Αυτά με ανησυχούνε, Γιώργο κι αυτά με καταθλίβουν, αυτά βλέπω, διαβλέπω κι έχω τις επιφυλάξεις και τους ενδιασμούς, αυτά μου ψαλιδίζουν την αισιοδοξία στην ανατολή του καινούριου χρόνου. Ας είμαστε καλά όμως ας μην είμαστε κι αχάριστοι, από την πρόοδο της Τεχνολογίας πήραμε, νομίζω, τα καλύτερα. Η αυριανή εκπαίδευση δεν θα είναι μόρφωση, μορφωποίηση, θα είναι εξειδίκευση! Καλή χρονιά.

ΕΦΗΒΕΙΑ
Ήταν κάτι παπαρούνες
Άοσμες κι εφήμερες
Και φλογάτες κι όμορφες
Που τις μαζεύαμε μαζί,
Θυμάσαι; Ένα μπουκέτο.
Κι ήταν κι η άνοιξη κι εμείς
Και κείνη η ευφορία!

Τώρα,
Με τα χρόνια ανάμεσα,
Με την γνώση και την πείρα
Μπορούμε να το
ομολογήσουμε,
Να το παραδεχτούμε.

Άσε να λεν οι ποιητές
Γι΄ αθάνατες αγάπες,
Για δράματα και κλάματα,
Για όρκους κι υποσχέσεις.

Ένα έχω τώρα ευχαριστώ.
-Αληθινά μεγάλο-
για εκείνα τα σκιρτήματα,
για τις χαρές της νιότης.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ευτυχισμένος ο Καινούργιος Χρόνος, Γρηγόρη, όχι μόνο για εμάς αλλά για όλο τον κόσμο που υποφέρει από αρρώστειες, από πολέμους και από φτώχεια.

Συμμερίζομαι απόλυτα τους δικούς σου ενδοιασμούς κι επιφυλάξεις για την αντιμετώπιση της προσδοκίας για το μέλλον, όμως η νέα γενιά έχει διαφορετική άποψη. Τα παιδιά και εγγόνια μας θεωρούν λογική εξέλιξη αυτά που εμείς νομίζουμε ότι είναι κοσμογονικές αλλαγές.

Οσον αφορά στους πρόσφυγες, που ομολογουμένως είναι τεράστιο πρόβλημα, ιδίως για μικρές χώρες όπως την Ελλάδα, το ερώτημα είναι γιατί εγκαταλείπουν τις πατρίδες τους και θαλασσοπνίγονται για να φτάσουν στην Ευρώπη.

Η απάντηση είναι πολύ απλή: Τους βομβαρδίζουν οι Αμερικανοί, Ρώσοι, Ισραηλίτες Γάλλοι, Βρετανοί, Αυστραλοί και εκτός που σκοτώνουν χιλιάδες αθώους άνδρες, γυναίκες και παιδιά, ισοπεδώνουν τις πόλεις τους.

Δηλαδή, είναι σωστό να τους βομβαρδίζουμε και να έχουμε την απαίτηση να σφαχτούν αδιαμαρτύρητα για ν' αγιάσουν; Δεν θα αναφέρω μόνο την περίπτωση τού Χριστού, που για να τον σώσουν από το μένος τού Ηρώδη, η Παναγία και ο Ιωσήφ πήγαν πρόσφυγες στην Αίγυπτο. Εχω και την δική μου εμπειρία γιατί δεν θα ερχόμουν μετανάστης στην Αυστραλία, αν δεν είχαν βομβαρδίσει και εισβάλει στην Αίγυπτο, Αγγλοι, Γάλλοι και Ισραηλίτες.

Οταν ο Νάσερ αντέδρασε για την εισβολή στη χώρα του και εθνικοποίησε τις ξένες εταιρείες, εμείς χάσαμε σε ένα βράδι τους πελάτες των επιχειρήσεών μας και μόνη διέξοδος ήταν μια πρόσκληση από την αδελφή τής μάνας μου για να έρθουμε στην Αυστραλία.

Αν οι Αγγλογάλλοι και Ισραηλίτες δεν είχαν εξοργίσει τον Νάσερ, εμείς θα είμασταν ακόμη στην Αλεξάνδρεια και θα ευημερούσαμε...

Αλλωστε, γιατί δεν ενισχύουν οικονομικά τις πρώην αποικίες τους που αφού έκλεψαν τον φυσικό τους πλούτο, τις εγκατέλειψαν απροετοίμαστες πολιτικά και χωρίς πόρους για ν' αναπτυχθούν;

Ασφαλώς, δεν πιστεύω πως είναι φασίστες και ρατσιστές όλοι αυτοί που μισούν τους πρόσφυγες, γιατί υπάρχουν αυτοί που φοβούνται το διαφορετικό. Οπως τους Αυστραλούς ρατσιστές που δεν άνοιγαν την πόρτα τους στον ξένο «γουόγκ» και «ντέιγκο», μα προπαντός τους Αβορίγινες που γλίτωσαν την... εθνοκάθαρση.

Εμένα, περισσότερο από τους πρόσφυγες με ανησυχούν τα κοινωνικά και εργατικά πισωγυρίσματα που φτωχοποιούν αυτούς που εργάζονται με μισθούς πείνας, περιθωριοποιούν αυτούς που αντικαταστάθηκαν από μηχανήματα και τους ηλικιωμένους που επιβιώνουν με τα κρατικά επιδόματα.

Παρόλα, αυτά δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η ελπίδα πεθαίνει τελευταία και dum spiro spero, όσο ζω ελπίζω σε ένα καλύτερο μέλλον για την Αυστραλία και την οικογένειά μου.